

[Behnke]

Begrundelse

I ugeavisen Århus Onsdag fra den 10. februar 1988, side 23, omtales en sag, hvor en pensionist i Århus har lavet en låneaftale med sin søn og via en uheldig formulering af tilbagebetalingsklausulen i lånedokumentet bliver straffet i form af ekstra betaling af formueskat.

Pensionisten har formuleret lånet således, at sønnen får nedskrevet lånet med 8.000 kr. om året – frem for at få et afdrag på 8.000 kr. om året og så give sin søn en gave på 8.000 kr. om året.

Pensionisten havde henvendt sig til både social- og skattevæsenet og fået grønt lys for låneaftalen. Efterfølgende bliver pensionisten så afkrævet gaveafgift på 6.000 kr. og får sin pension reduceret.

Spørgeren vil gerne have ministerens kommentar til muligheden for, at de gældende regler bliver fortolket tilstrækkelig lempeligt til, at man undgår lignende tilfælde.

Svar (26/2 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til en artikel i ugeavisen Århus Onsdag. Af artiklen fremgår det, at spørgsmålet skal opfattes som vedrørende ikke formueskat, men derimod gaveafgift. Spørgsmålet drejer sig først og fremmest om, hvorvidt lån, der ydes fra forældre til børn, er gaveafgiftspligtige efter arve- og gaveafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 62 af 6. februar 1987.

I denne anledning kan oplyses, at efter praksis er rentefri eller lavt forrentede lån, der ydes fra forældre til børn imod et uopsigeligt gælds-brev, en afgiftspligtig gave for så vidt angår den del af lånebeløbet, der udgør forskellen mellem det nominelle beløb og gældsbreve's kursværdi. Hvis gælds brevet imidlertid udformes som et anfordringstilgodehavende, ansættes det til kurs 100, og en lav eller slet ingen forrentning af gælden anses derfor ikke for at være en afgiftspligtig gave.

Er låneaftalen vedrørende et rentefrit lån udformet således, at lånet er uopsigeligt fra kreditors side og nedskrives med 8.000 kr. årligt, der gives som gave fra forældrene til barnet, vil hele lånet allerede ved lånets oprettelse være en afgiftspligtig gave. Skattedepartementet vil dog efter omstændighederne ved ansøgningen tillæ-

de, at låneaftalen efterfølgende ændres, således at lånet ydes som et anfordringstilgodehavende uden afgiftsmæssige konsekvenser.

Spm. nr. S 618

Til *socialministeren* (17/2 88) af:

Behnke (FP):

»Er det almindelig praksis, at invalidepensionister får frataget deres 65-kort til DSB, når de indskrives på en institution?«

Begrundelse

I en konkret sag fra Århus har det vist sig, at en invalidepensionist (midt i 50'erne), der boede hjemme hos sine forældre, oven i invalidepensionen fik tildelt 65-kort til DSB.

Ved forældrenes bortgang bliver den invalide indskrevet på en institution, hvorefter invalidepensionen bortfalder. Personen får nu kun lømmepege. Og til personens store overraskelse bortfalder 65-kortet til DSB også.

Spørgeren har svært ved at se det fornuftige i denne fremgangsmåde og skal derfor anmode ministeren om at redegøre for, hvorfor den invalide har fået den omtalte behandling.

Svar (25/2 88):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

I anledning af det stillede spørgsmål har jeg modtaget følgende oplysninger fra Generaldirektoratet for DSB:

Mellem Trafikministeriet, Generaldirektoratet for DSB og Socialministeriet er der truffet aftale om, at invalidepensionister, der modtager førtidspension i henhold til lov om social pension, kan få udstedt et DSB-legitimationskort, der giver ret til rejse på 65-billet.

Legitimationskortet udstedes på grundlag af en pensionsmeddelelse fra socialforvaltningen i førtidspensionistens hjemkommune.

I tilfælde, hvor der ikke foreligger en pensionsmeddelelse, må førtidspensionisten rette henvendelse til hjemkommunens socialforvaltning og dér få bekræftet sin status som førtidspensionist. DSB har fremstillet en blanket, der er sendt ud til kommunerne.

Det er antallet af berettigede førtidspensionister, der danner grundlag for refusionsordningen, der er aftalt mellem Trafikministeriet og Socialministeriet. Antallet af berettigede før-